

Gensfærdet i Noldal.

Fortælling af
G. A. Thuregaard.
(Sluttet.)

„Nej, det gaar ikke an, at du har Lys
paa. Du maa skjule dig i Galmen i
den tom Baas.“
„Det er ogsaa kun Stagen, jeg vil
have. Saadan en Klump Messing er ikke
naarlig at slaa fra sig med, hvis der skal
komme noget paa, og jeg har kun en
Kjæp.“
„At, jeg er saa ræd. Jeg lever det
ikke over, hvis du kommer i Ulykke. Jeg
fortryder, at jeg skulde give dig Lov til
at komme.“

„Det skal du ikke ængste dig over.
Jeg har mange Gange været, hvor der
har været hundrede Fod store Bære end
er. Gaa du nu ind til de gamle, inden
de faar Grovfædet tømt, at du kan faa
noget med!“
„Jeg spiser intet i Aften, men jeg maa
dog gaa alligevel, at de ikke skal savne
mig.“ Godnat, kjæreste Ven! Gud vel-
signe og bevare dig!“

Han snappede et Kys fra hende, og de
skiltes.

Han glemte sig i Galmbaasen, som
han havde anvist ham. Lidt efter kom Sto-
mageren for ad Mellemgangen at hen-
den til sit eget Værelse, han gik og brum-
mede for sig selv, medens Niels Jakob
holdt sig stille og først laede sig et Palmes-
træ, da han var forbi. Saa ventede han
paa, hvad der vilde komme; thi han havde
en Anelse om Sagens sande Sam-
menhæng, og han mente ogsaa, at Gjen-
færdet just den Nat vilde komme for i
Vigens Sjel at tilintetgjøre det Zin-
dret, Vemmens Nærvarrelse havde gjort
og for at fremkynde den endelige Afgjø-
relse.

Smedens to Kæer laa ved Siden af
ham og tyggede Dro og staaende.
Gjennem en højt siddende Rude over des-
ses Hoveder skinnede Maanen ind, og
han ventede længe uden at der skete no-
get. Dog endelig henimod Midnat aab-
nedes og lukkedes en Dør i Husets ves-
tre Ende og der lød faste Træffortrin i
Mellemgangen. Karlen syntes, at det
lignede ikke Gjengangere. Men han
forlod sin Lureplads lydløst og paa Ho-
sejler; thi han havde i Forvejen taget
sine Stouler af. Gjengangeren satte da
og saa sine Træsko, før han betraadte For-
stuen; han slog saa haardt paa Stuedø-
ren, at den faldt af, saa traadte han ind,
fæmteklædt, som han var i den grønne
Bul og de røde Kræmer. Smeden var
vægnat og satte sig op i Sengen med
foldede Hænder. Vigen, der laa i den
anden Seng var ikke synlig, hun havde
nok glemte sig under Dynen. Da Døren
var bleven staaende aaben, havde Niels
Jakob smaget sig ind bagefter den koinde
Kæbte, men holdt sig i Skygge og sag
ved dens Skjorte.

„Lust!“ hørte den kvindeklæbte.
„Der Datter forfalder til Uagdelighed og
Udygdighed. Der maa være en Ende paa
det!“

„Ja, nu skal du straks faa Ende paa
det!“ udbød den fremmede og trykkede
Kjæpben mod Mortens Tinding, og
han, som troede det kolde Messing var en
Pistol, raabte med sin naturlige Stem-
me: „Etyd ikke! For Guds Skyld, styd
ikke!“

„Hvad for noget?“ udbød Manden
hænge i Sengen. „Er det dig, Morten?
Hvem er den anden?“

„Jeg er Niels Jakob Jensen fra Torp,
saarede denne.“ „Vi er Gjengangere,
Morten Skomager og jeg.“

Hvor flov og slud Stomageren stod
der, da hans Skjælslykke opdagedes,
hvor Annelise jublede! og hvor Smedens
Ansigt lygte af stille Glæde, da det blev
ham klart, at det ikke var hans afbøde
Kone, som gik og hørte i sit forrige
Hjem ved Rattetid! De fire Menneskers
forskjellige Følelser kan enhver noget nær
forestille sig. Her maa det være not at
meddele, at der nu ikke mere blev lagt
Hindringer i Vejen for de unges Kjæ-
righed, thi Laust Smed var glad ved den
Oplosning, Eventyret havde faaet, og
han var glad ved sin Datters Lykke, thi
saaledes havde hendes Ansigt ikke fraa-
let af Glæde, siden den Dag, hun fik
Brev fra sin Ven, at han var gaaet udsat
ud af Kampen ved Santelemar. Og
den rænkfulde Hefsemester skulde ikke
forstyrre Sløden, thi han var borte, var
forvunden sporløst den selsomme Nat.
Han faas aldrig mere i Noldal, men for-
gebe for ved en Mellemmand at forlange
sine tilgodehavende Penge og sit efter-
ladte Vohave. Det blev ham alt sammen
tilsendt og man sendte ham ogsaa Gjen-
gangsletterne, skjønt disse ikke tilhørte
ham. Han havde nemlig tilvendt sig af
Husets Gjemmer Smedekonens daglige
Kjæbedragt: de røde Kræmer og det sø-
vete Tilbehør, og samme Sted havde han
taget det hvide Skjort, som han havde
taget en af sine Skjorter uden over, den

Gang, han spillede hvid Gjenganger.
Familjen holdt ikke af at beholde disse
Sager, der var bleve saa sigt mis-
brugte, og Morten fik dem, om han mu-
nligen vilde opbevare dem som et Minde
om hans fejlslagne Bestræbelser for at
skaffe sig et fordelagtigt Giftermaal, eller
om han vilde bruge dem til at spille Gjen-
ganger i en anden Gang.

Niels Jakob og Annelise blev gifte,
og hvis de oplever næste Jul, hvad der er
at Udsigt til, saa kan de holde Skoldbryl-
lup. De har levet med hinanden i jevnt
lykkelige Aar og kjerlig Samflemning.
Spaadommen om, at Vigens Høgtæst
med Niels Jakob vilde føre til Ulykke er
altsaa ikke gaaet i Opfyldelse.

Laust Smed lever endnu og er rask og
rørig i sin høje Alderdom. Han er sluk
til at røgte Kreatur, og han holder af
at lege med sine Datterbørn. Han er i
det hele tilfreds med Tilværelsen, og han
bliver godt behandlet af de unge. Men
han har intet at imøde, hans Kænder
har forladt ham og siger, at han dur
ikke længer som Smed; men det bander
han paa er Logn og kan ikke lide at høre
det.

Fra Morten Skomager hørte de sjæl-
dent noget; han var dragen ned til Lim-
fjorden, paa hvis nordre Bred han der-
efter slog sine Følde. Det er muligt,
at han var Hovedmand for den Gjen-
gangsgerhistorie, der en halv Snes Aar
senere forefaldt i en af Kjøer Herreds
Landsbyer, og som var endnu haandgri-
beligere end den i Noldal. Manden,
hvis Moder mentes at gaa igjen, hen-
vendte sig til Præsten for at faa hende
manet. Det indlod Præsten sig ikke
paa, men henviste Manden til Herreds-
fogden.

Og det viste sig da, at Herredsfogden
i Nørre-Sundby var en meget dygtig
Mand til at mane; thi han maaned Gjen-
gangsgerlynglen og en eller et Medflyn-
gler helt ind i Horsens Tugthus.

Om Morten Skomager stod bag ved
den Historie skal dog ikke siges for vist.

No og Uro.

Ved A. Th. J.

En anset Dommer i Virginia havde
en tro Slave ved Naon Harry, der for-
stod sig særdeles godt paa Behandling af
Heste, hvorfor han ogsaa maatte være
Kuff for Dommeren paa alle de Rejser,
hans Embedsgjerning førte med sig.
Underejs indlod Herren sig ofte i Sam-
tale med sin forte Kuff, og til dreejete
det sig om den Sag, som Dommeren
havde sine egne Tænter om, nemlig om
Troen.

En Gang sagde Harry til sin Hætte,
at Djævelen tit fristede ham og lagde
Fælde for ham i den Hensigt at forfyr-
re hans Tro. Derover smilede hans
Hætte og svarede:

„Hvortledes? Du er saa fromt et
Menneske, og alligevel gør Djævelen dig
Kænder! Nej, saa har jeg det ande-
des fredeligt. Jeg vil just ikke gjøre mig
til af min Tro; men mig gør han san-
delig ingen Fortvæd. Fortklar mig det,
om du kan.“

Harry spurgte: „Er De ogsaa vis
paa, Hætte, at Djævelen ikke gjør Dem
noget?“

„Ganske vis,“ svarede Dommeren,
„han har aldrig voldt mig mindste Plæ-
ge. Netop derfor ved jeg ikke engang,
om der i det hele taget er nogen Djævel
til.“

„Da ved jeg det,“ sagde Harry, „og
han gjør mig tit Livet surt not.“

Et Par Dage efter var Dommeren paa
Hjemreisen, der førte ham forbi et Klæ-
løb, ved hvilket han flere Gange lod
Vognen holde for at kyske efter de
Kænder. Han stod med Hagel og dræbte
hver Gang en to, tre Stykker, medens
et lignende Antal blev saarede. Han
lagde saa Bøssen fra sig og var ivrig for
at dræbe de saarede Fugle med Stene el-
ter Stokke, medens han forsøgte lod de
døde skatte sig selv. Harry sad imid-
lertid paa Buxten og passede paa Hestene
saamtidig med, at han holdt Nje med sin
Hætte.

Da Dommeren omsidder opgav Jag-
ten og sit Byttet stuvet ned i Vognen,
sagde Kuffen: „Hætte, medens De va-
dede om i Bandet efter de saarede Kæ-
nder, fandt jeg Grunden til, at Djævelen
har det saa travlt med mig og slet ikke
med Dem. De er ligesom de døde Kæ-
nder; Jægeren ved, at de ikke løber fra
ham, derfor lader han dem i Fred. Jeg
er som en anslukt Fugl og gjør alt mu-
ligt for at slippe bort, derfor er han ef-
ter mig og siger efter at faa mig fat.
Vent blot! Naar De en Gang rører
Vingerne og viser, at De har Lyst til at
komme bort fra ham, vil han nok tage
sig lige saa ivrigt af Dem som af mig
Lindfugl min dristige Tale, men jeg maatte
sige Dem det.“

Dommeren var usadvanlig taus Re-
sten af Vejen. Han overvejede adskillige

af sit Livs Erfaringer og kom omsider
saa vidt, at han erkjendte, at Slaven sit-
ter ikke havde saa ganske Uret. Han be-
tragtede snart sit Liv med andre Øjne end
før, og den ringe Slave blev for den højt
bannede Dommer en ensfoldig Vejleder
til Sandheden.

Den italienske Udbesmands
af en ant. Italien, Zynarri havde
rent Bios, for at være Sundhedens og
Styretens Elementer. Bedste Vidrenser
er Dr. J. H. McVeans Sarsaparilla.

Smæld og Smuld.

En stor og en lille besøger for
Tiden samme Skole. Den store er syv
Fod høj og velproportioneret, og da han
endnu kan vokse, bliver han maalkt end-
nu højere. Den lille maaler kun tre
Fod. Mændene, om man kan kalde
de to attenaarige Ynglinger saa, banner,
naar de gaar jævnsides, en morsom Kon-
trast.

Hvillen Lykke en sund og perkelig Hud
er. Kun saa er vidende om, hvor hurtig
en Lever affædtkommer Udsæt i An-
sigtet eller en mørk fedtet Hud. En
Blåste af Beggs Blodrensner og Blodfæ-
ter vil gjenindfætte dette Organ i dets
naturlige Stand og fri Blodet for al
Urenhed. Det møder Sulfes allevegne.
Vi garanterer enhver Blåste.

Forhandles af M. Sjøholm, Apothe-
ker.

En italiensk Udbesmands
de duelleret ikke mindre end fjorten Gan-
ge for den Paastand, at Dante var mere
berømt som Diger end Ariost. Paa
Dødsfængen tilfaldt han for sin Strifte-
saber, at han hverken havde læst den ene
eller den andens Bærker.

Hovedpine, Afkræftelse, Kvalme,
Vindel hurtig og behagelig fordrerne
ved Dr. J. H. McVeans Liver og Kid-
ney Pills (Smaapiller.)

Salt som Byttemiddel. Salt
er det Krydder, som nydes af næsten alle
Jordens Beboere, og det stattes især
overtordentlig i de Egne, hvor det er
sjældent. I nogle Egne af Afrika sæl-
ges Menneskene for Salt, og i et Dis-
trikt paa Guibytien, hvor Salt er det
verdiifuldeste Byttemiddel næst efter
Guld, kan man faa to Slaver for en
haandfuld Salt, fortælles der.

Ingen anden Blodmedicin nuttiggjør
Resultatet af videnskabelig Undersøgelse
i den Grad som Avers Sarsaparilla.

Hvor Lakken var. Morten Kro-
mand og hans Karl Mittel er taget over
Søen for et kjoeb gammelt Di over hos
en god Bekjendt. De har siltigt smagt
paa Olet og er nu ved Aftenstid i Lag
med at faa Tønden i Vaaden for selv at
komme ombord. Men underejs mærker
Morten, at hans Følde bliver vaade.
Han giver sig straks af alle Kræfter i
Færd med at øse, medens han raaber
til Karl: „No til, Mittel, af alle
Livsens Kræfter, der er Lak i Vaaden.“
Mens Morten henger i med at øse, og
Mittel med at ro, naar de omsider Land,
og skal have Tønden op. Men den er
mistankefuld let, og til alles Forærdelse
opdages det, at det var Tappen, som
var gaaet af Tønden, og alt det dyre
Di, som Morten selv havde øst ud i Sø-
en i den Tro, at det var Søvand.

Beggs Cherry Cough Syrup giver
prægtig Tilfredsstillelse blandt de Hand-
lende og Sælgene gaar efter en mærk-
værdig Maalestof, hvilket kun kan for-
klares derfor, at det er det bedste i
Handelen. Spørg efter og vær sikker
paa at Du faar det ægte. Vi følger det.
M. Sjøholm, Apotheker.

En kvindelig Dragon. Det
engelske Blad Truth skriver: „Trods
alle officielle Dementier er det dog sandt,
at der skulde lanes en tykt Uniform til
Dronningen af England. Rejseren af
Tyskland gav selv Befaling til at labe
Uniformen sig og vilde, at det Dragon-
regiment, for hvilket Dronningen er
Chef, skulde drage til Darmstadt for
at inspiceres af Dronningen, der da
ved denne Lejlighed skulde bære den kost-
bare og smukke Uniform. Rejseren ma-
tede dog labe Planen falde, da Dronnin-
gen ikke vilde.“

Det skal dog bemærkes, at Truth ny-
der et sørgeligt Ry for sin Upaalidelig-
hed.

God Jordøjske.

Dette maa man have for fuldt at nyde
Livet. Tilvinder læger den daglig, og
søger fordi de findes ikke. Vori Joid
bruge aarligt tusinder efter tusinder af
Penge i Aaabet om at opnaa dette Gode.
Dog kan alle have det. Vi indbefaar for
at Electric Bitters, naar Anvisningen
følges og Bruzen fortsættes, vil bringe
god Jordøjske. Vi anbefaler Electric
Bitters for Ufordøjelighed samt alle Lev-
er-, Næse- og Nyreslågdomme. Sælges
til 50 Cts. og \$1.00 i flasken hos Apo-
theker Sjøholm, Dannebrog. 4.

Wattintaarnet hedder det 1200
Fod høje Giffeltaarn, som nu skal opfø-
res i London. Besimistiske Folk paa-
skaar, at Taarnet ingen Mission har som
Udflygtstaaen, fordi det londoniske Rige
er indhyllt i Taage, og det kan gjerne
være. Men de praktiske Engleddere har
ve hitted paa en anden Opgave for Byg-
ningen. Wattintaarnets øverste Parti
kommer til selv under den værste Taage
at ligge i absolut ren Luft, og nu dros-
ter Byggekommissionen den Plan at læ-
de frisk Luft ned i det røg- og taagefyldte
Londons Privatbuse og offentlige Byg-
ninger gennem Taarnet.

De kan aldrig vide det før De har
prøvet det, hvor hurtigt Avers Pills
vil kurere Deres Hovedpine. Deres
Næse behøver at renses, og disse Pills
vil udrette det grundigere og behagelig-
ere end nogen anden Medicin.

Emin Pashas Testamente
bliver nu udslettet paa den Stanley-af-
rikanske Udfylling. Det blev skrevet, da
Emins Soldater gjorde Oprør, og hans
Liv var i alvorlig Fare. Khebiens og
Zephjous Navne skaar som Testamentets
Fuldbjørere, og de af Officererne, som
forblev ham tro, havde underkrevet det
som Vidner. Endvidere er udslettet et
Brev, skrevet af Mahdien til Emin, en
Klinter, som i et helt Aar, efter at
Svovlsikkerne var forbrugte, tjente
Stanleys Ekspedition til at slaa Jib
med; ligeledes udslettet Ekspeditionens
Flag samt Khebiens Flag, hvis Jib-
skrift er: „Gud vil sævne Vejen for os.“

Den soagele Natur taaler Dr. J.
H. McVeans Tar Wine Lang Balm.
Sikker Middel for Forkjølelse, Hæshed
og Strubes- og Lungesyge. — Ikke nød-
vendigt at særlige en af de store Udbrens-
ningspiller, naar en af Dr. J. H. Mc
Veans Liver og Kidney Pills læses
det.

Shahen af Persiens første
Hustru er ankommen til Wien. Hun
forblev i Zernbanekapeen, indtil den sid-
ste rejssende havde forladt Banegaarden.
Ved Hjælp af sine forte Tjenere stavede
hun ind i Ventesalen, hvor hun blev
modtaget af Gesandtskabets Damer.
Et damme efter hendes Figur og Bevæ-
gelse maa hun være en ældre Dame;
hendes Ansigt var tilføret med et tykt
fort Slør. Hun er kommen til Europa
for at raadsørge den berømte Djenlag-
te Professor Ruchs i Wien. Under sit Op-
hold i Europa vil hun ikke komme til at
se andre end Professoren og den persiske
Gesandts Hustru og Datter.

Hvor tydeligt husker vi ikke Bedstes-
mors Loftkammer, der duftede af me-
diciniske Rødder! Staffels gamle Sjæl,
hvor de var hende dyrebare! Og dog
kunde en Blåste Avers Sarsaparilla gjæ-
re mere Rytte end hele hendes Samling
af Rødder.

En mærkelig Proces er i disse
Dage bleven endt i Berlin. En Fru M.
overdrog en Maler at male sig og
sine tre Døtre. Da Billedet var færdig-
t, nægtede Fru M. at tage imod det,
i det hun paastod, at det var ikke kun-
stnerisk udført. Følgen heraf blev en
Proces, og Retten tilkaldte to sagkyndige,
for at de kunde afgive deres Vota.
Den ene af disse sagkyndige mente, at
Billedet var godt udført, medens den
anden gav Fru M. Ret. For at faa
Sagen afgjort paalagde Retten Fru M.
og hendes Døtre at give Måde i de Kos-
tumer, hvori de var bleve malede.
Fru M. vilde sig da i et elegant Baltoilette,
medens Døtrene bar fortryllende
Pigedragter. Efter nogen Betænkning
fandt Rettens Medlemmer, at Maleren
ikke havde gjort de skønne Originaler
fuldstændig lignende, og nedsatte derfor
hans Erstatningskrav betydelig.

Enhver, som lider af Rheuma-
tisme, bør prøve Dr. Peters Kuriko,
en Medicin som blot er at faa hos Lo-
cal-Agenten eller ved Hømændelse til
Dr. B. Fahreney, 393 Dagen Ave., Chi-
cago.

Frieri hos Estimoerne. Den
Naaede, Estimoerne frier paa, er en
staaende. De gamle Folk kommer sam-
men og arrangerer Partiet. Nu kommer
det Spørgsmaal, er han i Stand til at
ernære en Hustru? For at klare det til
alle Partiers Tilfredshed, skal han gaa
ud og dræbe en Bjørn. Saa snart
han har gjort det, kommer han listende
og stiller sig op bag Døren i det Hus,
hvor hans elskede bor, og naar hun kom-
mer ud, søger han at gribe hende og fø-
re hende hen til sin Slæde. Naar hun
kan undslippe, gjør hun det, ellers spar-
ker, trækker og bider hun som en Furie.
Frieren sætter efter hende, og nu styrter
alle Kvinderne ud og skaar hende med
frosne Strimler af Sælskind, indtil
hun giver tabt. Han fører hende da
til sin Slæde, puffer paa Hundene og
fører hende til sit Telt, og dermed er
baade Frieriet og Brylluppet forbi.

St. Paul Nationalbank.

— Efterfølger til —
Howard County Bank,
St. Paul, Nebraska.

Autoriseret Kapital: \$200,000. — Udbetalt Kapital: \$50,000
Udfører almindelig Bankforretning. Bekster udbedes paa alle Europas ledende Byer,
Dampskibs-Billetter tilfælge, til og fra alle europæiske Punter. Penge ublaanes paa gun-
stige Biltaar. Vi gjør Udlaaninger i gode Farme en Specialitet.

Geo. E. Lean, President. A. E. Cady, Vicepr. C. C. Hanson, Assist. Kassører.

INTERNATIONAL BANK,
DANNEBROG, NEBR.

Almindelig Bankforretning udføres.
Penge tilaans paa gunstige Betingelser paa fast Ejendom eller personlig Sik-
kerhed. Bekster udbedes paa alle ledende Stæder i Verden. Dampskibs-billetter
til og fra Europa sælges.
Notary Public tilstede i Banken.

Paa ret Kjøb igjen!

Smed A. A. Jensens gode Humor, der ved den senere Tids Afsetning
af Pløse, Majsplantere, Harver og alle mulige Kølsestøber er bragt op til 150
Gr. over Zero. Og nu kommer Bestillingerne paa Skoldbærerne. Hans
Dannebrog Smede- og Maskin-Værksted
udfører fremdeles alt under Smede- og Maskinfaget henhørende smukt og solidt.
Ligeledes alt Træ- og Vogn-Arbejde.
A. A. Jensen, Dannebrog, Nebr.

Dannebrog Lumber Co.

Lumber, Kalk, Cement, Binduer, Døre, Tagmateriale samt alt Slags Byg-
ningsmateriale. Kom og se os! Tilfredshed forsikres.
S. Peterjen, Manager.

North Platte Lumber Co.

Howard City, Nebr. — handler med —
alle Slags Tommer og Byggeteriale
God Kvalitet og lave Priser.
Vi sælger til St Paul Priser
J. A. Cutler, Manager

Mærk. Mærk.
PENG \leftarrow TIL \rightarrow LAANS.
Saavel mod Grundejendoms- som Personlig Sikkerhed
TIL LAVESTE GANGBARE RENTER faas hos
PAUL ANDERSON
ST PAUL, NEBRASKA.

THEO. J. STEEN'S
DOBBELTE STØRE.
Komplet Lager af de her
Indeslattede Varer.
Sælgere
B L K V A R E R
S E L L E T O J E R
FURNITURER
Har altid
et stort Oplag af
Barb Wire til billig Pris.
Skilletterne er
paa Bestilling.
Det af mig
forhandlede Farm-
Seletor er godt i Kvalitet.

Blikkenslagerværksted i Forbindelse med Forretningen.
VI forberediger ny Varer, reparerer gamle og udfører Bestillinger paa kort Notits.
KOM IND OG BLIV OVERBEVIST.
Den Kahlis Billetter til nedsatte Priser
for Lyftræjende, som i Sommer vil besøge Skandinaviens, gjældende paa de bedste
og fineste Dampere paa Atlanterhavet, erhøles ved i Tide at henvende sig til:
Peter Ebbeson, Dannebrog, Nebr.